

S.
1. Ei niin hiljaa aurinko laske ettei lehti haisku.
2. Muis-takko hei-la kun maati-hin niita en-sin-mai-sia oi-ta.

A.
3. Seit-teman ker-taa se van-ha kul-ta mun ait-tani ym-para kier-si.
4. Seit-teman ker-taa se van-ha kul-ta mun ait-tani tik-koja las-ki.

T.
5. En-si oi-ta kun maati-hin, niin en mina saa-nut un-ta, kun
6. Niin-han se mei-ran vali oli en-nen lam-poo-nen kuin mai-to.

B.

1

Ei niin hyvaa uut-ta kul-taa ettei van-ha muis-tu.
Eika niita sil-loin muis-tet-tu niita ras-ka-hi-a oi-ta.

Oli-sin ma-oven a-van-nu, mutta uu-si kul-ta kiel-si.
Maka-sin uu-ren sei-nal-la ja it-kin kat-ke-ras-ti.

hil-jal-len-sa sy-ty-tet-tihin rak-ka-u-ren tul-ta.
Sull oli ha-lu ha-la-ta ja mull' oli sii-hen tai-to.

5